

بسم الله الرحمن الرحيم

تاریخ : 1385/07/20

علل پیدایش فرق اسلامی

یکی از اساسی ترین بحث هایی که باید مطرح و به آن توجه شود، این است که منشأ پیدایش مذاهب مختلف چه بوده است؟

با تحقیق و مطالعه تاریخ مذاهب روشن خواهد شد که منشأ تأسیس مذاهب مختلف، اختلاف افراد بوده است؛ یعنی اختلاف ها و برداشت های شخصی افراد، سر منشأ اختلاف میان مردم و تأسیس مذاهب بوده است.

در این باره چند نکته کلیدی و اساسی را باید مطرح کرد:

1. اساس ایمان مردم مدینه و اساس ایمان اوس و خرزج اختلاف چند ساله میان این دو قبیله بود. آن ها در مکه رفته بودند که قومی پیدا کنند که با او پیمان بینندند. اوس و خرزج هر کدام به نفع خود مشغول یارگیری بودند. شنیده بودند که پیامبری به نام محمد صلی الله علیه وآلہ ظہور کرده است و آن ها برای نجات از این اختلافات با پیامبر اسلام بیعت کردند و این معاهده با نبی مکرم منجر شد به رفع اختلاف چند ساله میان اوس و خرزج.

2. در زمان خود نبی مکرم اسلام صلی الله علیه و آلہ اختلافاتی میان امت اسلامی می افتاد؛ به ویژه اختلاف میان اوس و خرزج. این سوابق باعث شد که تنها چند ساعت بعد از رحلت رسول اکرم صلی الله علیه و آلہ از تجهیز بدن آن حضرت منصرف و در سقیفه جمع شدند برای تعیین خلیفه. اساس سقیفه بنی ساعدة را انصار طرح کردند. بعد عمر و ابوبکر سر آن ها شیره مالیدند و خلافت را از دست آن ها ربودند.

یکی از اساسی ترین سؤالاتی هم که باید جواب داده شود، این است که انگیزه تشکیل سقیفه بنی ساعده توسط انصار با آن سوابق چه بود؟

در طول این ده یازده سال که نبی مکرم در مدینه بود، هر از گاهی شعله های اختلاف در میان اوس و خزرج بروز می کرد؛ به طوری که دور از ادبیات اسلامی در برابر هم صفات آرائی می کردند.

سر منشأ اختلافات:

قضية افاء

مثلاً یکی از مسائلی که در صحیح بخاری و صحیح مسلم آمده است این است که از قول عایشه نقل می کنند: عبدالله بن ابی سرددسته منافقین مدینه در رأس کسانی بود که شایع کردند عایشه نستجیر بالله آلوده به فساد اخلاقی است.

فقام رسول الله صلي الله عليه وسلم من يومه فاستغذر من عبد الله بن أبي وهو علي المنبر فقال يا معشر المسلمين من يعذرني من رجل قد بلغني عنه اذاه في أهلي والله ما علمت علي أهلي الا خيرا ولقد ذكرروا رجالا ما علمت عليه الا خيرا وما يدخل علي أهلي الا معي فقام سعد بن معاذ أخوبني عبد الاشهل فقال انا يا رسول الله اعذرك فإن كان من الاوس ضربت عنقه وإن كان من إخواننا من الخزرج امرتنا ففعلنا امرك قالت فقام رجل من الخزرج وكانت أم حسان بنت عمته من فخذة وهو سعد بن عبادة وهو سيد الخزرج قالت وكان قبل ذلك رجالا صالحوا ولكن احتملته الحمية فقال لسعد كذبت لعمر الله لا تقتله ولا تقدر علي قتله ولو كان من رهطك ما أحبيت ان يقتل فقام أسيد بن حضير وهو ابن عم سعد فقال لسعد بن عبادة كذبت لعمر الله لنقتلنه فإنك منافق تجادل عن المنافقين قالت فثار الحيآن الاوس والخزرج حتى هموا ان يقتتلوا ورسول الله صلي الله عليه وسلم قائما علي المنبر قال فلم يزل رسول الله صلي الله عليه وسلم يخوضهم حتى سكتوا وسكت.

صحيح البخاري، البخاري، ج 5، ص 58 و ج 6، ص 7، و ج 8، ص 163 و صحيح مسلم، ج 8، ص 115

پیغمبر گفت که چه کسی است که مرا یاری کند نسبت به کسی که در حق اهل بیت من سخنان نارواگفته است،

سعد بن معاذ از سران اویس، گفت:

اگر این کسی که در حق اهل بیت تو نسبت ناروا زده، نشان بدھی، من گردنش را می زنم و اگر برادران خرج هم باشد، هر دستوری شما بدھید، دستور تو مجزی است.

این سخن سعد معاذ بر خزر جیان گران تمام شد و سعد بن عباده گفت:

این چه حرفی است که تو می زنی، تو وکیل قبیله خودت هستی، از طرف ما چرا حرف می زنی؟! قسم به خدا که این شخص از خزر جیان باشد، نمی توانی بکشی و نه توان کشتن او را داری.

حرف سعد بن معاذ حرف ناروایی نبود، می خواست بگوید که ما تابع تو هستیم؛ ولی حمیت جاهلی سعد بن عباده، او را نادان کرده بود.

بعد اسید بن خضر که پسر عمومی سعد بن معاذ بود، به سعد بن عباده گفت:

قسم به خدا دروغ می گویی، اگر چنانچه از خرج هم باشد، ما می کشیم. تو منافقی و از منافقین طرفداری می کنی!

نزدیک بود اویس و خرج به جان هم شمشیر بکشند و به جنگ پردازنند؛ در حالی که پیامبر صلی الله علیه و آله هنوز بر روی منبر ایستاده بود.

این روایت در صحیح بخاری که می گویند تالی تلو قرآن است آمده. همچنین در کتاب مسلم.

جیش اسامه

یکی از اساسی ترین اختلافات در تاریخ اسلام، قضیه جیش اسامه است. پیامبر اکرم صلی الله علیه وآلہ که در بستر بیماری و نگران حمله لشکر روم به کشور اسلامی بود، فرمود:

جهزوا جیش اسامه

فردا دید که هنوز جیش اسامه مجهز نشده و آماده حرکت نیست. دوباره تأکید کرد. روز بعد ناراحت شد و فرمود:

لعن الله من تخلف عن جیش اسامه

الخلاف الثاني في مرضه أنه قال جهزوا جيش أسامة لعن الله من تخلف عنه فقال قوم يجب علينا انتقال أمره وأسامة قد بز من المدينة وقال قوم قد اشتد مرض النبي عليه الصلاة والسلام فلا تسع قلوبنا مفارقته والحالة هذه فنصبر حتى ننصر أي شيء يكون من أمره.

خدا لعنت کند کسی را که از سپاه اسامه تخلف کند.

سر انجام بعد از نماز صبح جیش اسامه حرکت کرد و نزدیک ظهر نبی مکرم صلی الله علیه وآلہ از دنیا رحلت فرمودند.

مشخص است و تاریخ صراحت دارد که در داخل جیش اسامه؛ ابوبکر، عمر و عثمان، ابو عبیده و... بودند
قال أبو بكر : وحدثنا أحمد بن إسحاق بن صالح، عن أحمد بن سيار، عن سعيد بن كثير الأنصاري، عن رجاله، عن عبد الله بن عبد الرحمن، أن رسول الله صلی الله علیه وآلہ فی مرض موتہ أمر أسامة بن زید بن حارثة علي جیش فيه جلة المهاجرين والأنصار، منهم أبو بكر وعمر وأبو عبيدة بن الجراح وعبد الرحمن بن عوف وطلحة والزبير، وأمره أن یغیر علي مؤتة حيث قتل أبوه زید، وأن یغزو وادي فلسطین . فتناقلأسامة وتناقل الجيش بتناقله، وجعل رسول الله صلی الله علیه وآلہ فی مرضه یتقل ويخف، ویؤکد القول فی تنفیذ ذلك البعث، حتى قال له أسامة : بأی أنت وأمی ! أتأذن لي أن أمکث أياما حتى یشفیك الله تعالى ! فقال : اخرج وسر علي برکة الله، فقال : يا رسول الله، إن أنا خرجت وأنت على هذه الحال خرجت وفي قلبي قرحة منك، فقال : سر علي النصر والعافية، فقال : يا رسول الله

إِنِّي أَكْرَهُ أَنْ أَسْأَلَ عَنْكَ الرَّكِبَانِ، فَقَالَ : افْعُذْ لِمَا أَمْرَتَكَ بِهِ، ثُمَّ أَغْمِيَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَقَامَ أَسَامَةُ
فَتَجَهَّزَ لِلْخُرُوجِ، فَلَمَّا أَفَاقَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ سَأَلَ عَنْ أَسَامَةَ وَالْبَعْثَ، فَأَخْبَرَ أَنَّهُمْ يَتَجَهَّزُونَ، فَجَعَلَ يَقُولُ :
أَنْفَذُوا بَعْثَ أَسَامَةَ، لَعْنَ اللَّهِ مِنْ تَخْلُفِهِ وَكَرَرَ ذَلِكَ، فَخَرَجَ أَسَامَةُ وَاللَّوَاءُ عَلَى رَأْسِهِ وَالصَّحَابَةِ بَيْنَ يَدِيهِ حَتَّى إِذَا
كَانَ بِالْجَرْفِ نَزَلَ وَمَعَهُ أَبُو بَكْرَ وَعَمْرَ وَأَكْثَرَ الْمُهَاجِرِينَ، وَمِنَ الْأَنْصَارِ أَسِيدُ بْنُ حَضِيرٍ وَبَشِيرُ بْنُ سَعْدٍ وَغَيْرَهُمْ مِنَ
الْوُجُوهِ.

شرح نهج البلاغة، ابن أبي الحديد، ج 6، ص 52.

اما از آن جایی که به نظر ما قضیه ازدواج عایشه و حفصه با نبی مکرم صلی الله علیه وآلہ به این دلیل بود که آن چه در داخل خانه نبوت می گذرد، این ها مطلع باشند، بنابر نقل بعضی از مورخین شیعه، عایشه اخبار را به ابوبکر اعلام می کرد که پیغمبر در حال رفتن هست، مریضی او مریضی بھبود شدنی نیست، ابوبکر و عمر از جیش اسامه تخلف کردند و به مدینه بازگشتند.

این قضیه یک اختلاف عمیقی بود که میان مسلمانان افتاد. همگی ناراحت بودند که چرا نبی مکرم یک پسر بچه 18 ساله را برای ما فرمانده لشکر کرده است؟.

حتی بعضی از بزرگان اهل سنت هم؛ مثل عبدالفتاح عبد المقصود، طاها حسین و... بر این باورند که علت تجهیز جیش اسامه و تأکید نبی مکرم این بود که سران قریش و آن هایی که می توانستند با امیرالمؤمنین علیه السلام مقابله کنند، از مدینه بیرون بروند و مدینه خالی از اغیار و مخالف باشد تا مسأله خلافت امیرالمؤمنین علیه السلام تثبیت بشود و پس از برگشتن آن ها اختلافات تأثیر گذار نبود؛ ولی جیش اسامه در میانه راه سه روز معطل شد و حدود سه چهار ساعت از حرکت آن ها نگذشته بود که با شنیدن رحلت پیامبر، همه برگشتند